

NORMA din 7 aprilie 2004 de aplicare a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003

Forma sintetică la data 27-ian-2015. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.

▶(la data 22-apr-2004 actul a fost aprobat de [Ordinul 386/2004](#))

Art. 1

Unitatile sanitare de orice fel, denumite în continuare unitati, care acorda îngrijiri de sanatate sau îngrijiri terminale si în care sunt efectuate interventii medicale, au obligatia de a furniza pacientilor informatii referitoare la:

- a)**serviciile medicale disponibile si modul de acces la acestea;
- b)**identitatea si statutul profesional al furnizorilor de servicii de sanatate;
- c)**regulile si obiceiurile pe care trebuie sa le respecte pe durata internarii în unitati cu paturi;
- d)**starea propriei sanatați;
- e)**interventiile medicale propuse;
- f)**riscurile potentiale ale fiecărei proceduri care urmeaza a fi aplicata;
- g)**alternativele existente la procedurile propuse;
- h)**date disponibile rezultate din cercetari stiintifice si activitati de inovare tehnologica;
- i)**consecintele neefectuării tratamentului si ale nerespectării recomandarilor medicale;
- j)**diagnosticul stabilit si prognosticul afectiunilor diagnosticate.

Art. 2

(1)Unitatile trebuie sa asigure accesul egal al pacientilor la îngrijiri medicale, fara discriminare pe baza de rasa, sex, vârsta, apartenenta etnica, origine nationala, religie, optiune politica sau antipatie personala.

(2)Fiecare unitate trebuie sa cuprinda în regulamentul propriu de organizare si functionare prevederi referitoare la obligatia personalului angajat privind dreptul pacientilor la respect ca persoane umane.

Art. 3

Unitatile trebuie sa utilizeze toate mijloacele si resursele disponibile pentru asigurarea unui înalt nivel calitativ al îngrijirilor medicale.

Art. 4

În situatia în care interventiile medicale sunt refuzate de catre pacienti care își asuma în scris raspunderea pentru decizia lor, acestora trebuie sa li se explice consecintele refuzului sau opririi actelor medicale.

Art. 5

În situatia în care este necesara efectuarea unei interventii medicale unui pacient care nu își poate exprima vointa, personalul medical poate deduce acordul acestuia dintr-o exprimare anterioara a vointei, daca aceasta este cunoscuta.

Art. 6

(1)În situatia în care, pentru efectuarea unei interventii medicale, se solicita consimtamântul reprezentantului legal al pacientului, acesta trebuie sa fie implicat în adoptarea deciziei, în limitele capacitatii sale de înțelegere.

(2)În situatia în care furnizorii de servicii medicale considera ca interventia este în interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuza sa își dea consimtamântul, unitatile au obligatia efectuării în cel mai scurt timp posibil a demersurilor pentru constituirea comisiei de arbitraj de specialitate, în conformitate cu dispozitiile legale în vigoare.

Art. 7

(1)Fotografierea sau filmarea pacientilor în unitati, în cazurile în care imaginile sunt necesare pentru stabilirea diagnosticului si a tratamentului sau pentru evitarea suspectării unei culpe medicale, se efectueaza fara consimtamântul acestora.

(2)În toate situatiile care nu sunt prevazute la alin. (1) unitatile sunt obligate sa asigure obtinerea consimtamântului pacientului.

Art. 8

Participarea la activitati de cercetare stiintifica medicala a persoanelor care nu sunt capabile sa-si exprime vointa poate fi realizata numai dupa obtinerea

consimtamântului reprezentanților legali și numai în situația în care cercetarea respectivă este efectuată și în interesul pacienților.

Art. 9

Unitățile trebuie să asigure accesul neîngrădit al pacienților la datele medicale personale.

Art. 10

(1) În situațiile în care se solicită informații cu caracter confidențial, unitățile au obligația să asigure respectarea cadrului legal privind furnizarea acestora.

(2) În situațiile în care datele referitoare la viața privată, familială a pacientului influențează pozitiv stabilirea diagnosticului, tratamentul sau îngrijirile acordate, unitățile le pot utiliza, dar numai cu consimțământul acestora, fiind considerate excepții cazurile în care pacienții reprezintă pericole pentru ei înșiși sau pentru sănătatea publică.

Art. 11

În situațiile în care sarcina reprezintă un factor de risc major și imediat pentru sănătatea femeii gravide, se acordă prioritate salvării vieții mamei.

Art. 12

În asigurarea serviciilor din domeniul sănătății reproducerii, unitățile trebuie să asigure condițiile necesare alegerii de către pacienți a celor mai sigure metode din punct de vedere al eficienței și lipsei de riscuri.

Art. 13

(1) Unitățile au obligația de a asigura efectuarea de intervenții medicale asupra pacientului numai dacă dispun de dotările necesare și de personal acreditat.

(2) Intervențiile medicale asupra pacientului pot fi efectuate în absența condițiilor prevăzute la alin. (1) numai în cazuri de urgență aparute în situații extreme.

Art. 14

Unitățile pot asigura, la cererea pacientului sau a familiei acestuia, cadrul adecvat în care acesta poate beneficia de sprijinul familiei și al prietenilor, de suport spiritual și material pe tot parcursul îngrijirilor medicale.

Art. 15

(1) La cererea pacienților internati, unitățile cu paturi trebuie să asigure condițiile necesare pentru obținerea de către aceștia a altor opinii medicale, precum și pentru acordarea de servicii medicale de către medici acreditați din afara unității.

(2) Plata serviciilor medicale acordate pacienților internati de către medicii prevăzuți la alin.

(1) se efectuează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 16

În scopul asigurării continuității îngrijirilor acordate pacienților, precum și a serviciilor comunitare necesare după externare, unitățile stabilesc parteneriate cu alte unități medicale publice și nepublice, spitalicești și ambulatorii, care dispun de medici, cadre medii sanitare și de alt personal calificat.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 356 din data de 22 aprilie 2004